

Landskap: Skåne Upptecknare: Anders W. Mölleryd, Mölle
 Härad: Luggude Berättare: olika personer; se uppt. bl-
 den baksida!
 Socken: Brunnby Berättarens yrke: _____
 Uppteckningsår: 1950 Född år _____ i _____

Gastar (drunknade) spökade. s. 1-2.

Begravning av drunknade s. 2

Rälwade ut för älven, - fick
rita utslag i ansiktet, bot. s. 3-4.

Ljus, som troddes vara bäck-
mannen el. lyktegubbar. s. 4.

Plöcka vis slarv blommor midsommarmatten. s. 4.

Oliva slarv vagnar. s. 5.

Tröskning. s. 6

Pång användes som gödsel. s. 7.

Blfiske. s. 8-17.

När jag var liten glött fick jag ofta höra på hur de gamle talade om ont och vidskepelser. När folk träffades på kvällarna kunde det ^{pratade} hända att di bara talade om ont. Än hade den ene ~~vatt ute för~~ än hade den andre vatt ute för de.

Man sa att sjöfolk som drivit iland efter att ha drunknat ute på sjön spökade. Di gamle brukade begrava dom ute på Fäladen. Di som drunknat kom alltså inte i vigd jord och det var därför som di gick igen. Di som drunknat och drev iland kallades gaster. (Uttal: ungefär gaostar.) Själv har jag inte råkat ut för dom, men det berättades om folk härifrån som råkat illa ut.

Gamle Andreasson i Möllehässle hade varit i Mölle. Det var sent på kvällen. Han var på hemväg. Gastarna brukade komma fram vid elva - tolv-tiden på natten. Rätt som han gick på Långaryd var det som om något farit på honom. Han arbetade så svetten rann för att bli fri, men han kunde inte bli fri. Men vid skräddarens går en bäck. Det var räddningen för Andreasson. När han gick över den kunde inte gästen följa med längre. Di kan inte ta sej över rinnande vatten. Det onda släppte. Och Andreasson sprang allt vad han kunde

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Småbrukarhustru Hanna Pettersson
Uppteckningsår: 1950 Född år 1877 i Vattenmöllan vid Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

oppför Möllehässlebacken och him tvärs över åkrarna. Han hade nätt och jämt stängt sin dörr så bultade det på den. Det var det onda som var efter honom. Gasten hade gått runt om bäcken. Hade inte Andreasson kommit till bäcken hade han fått bära gästen ända till Brunnby kyrkogård. Gästarna vill till vigd jord. Havet var inte invigt.

Mölleborna brukade förr i tiden begrava sjömän, som drev iland, ute på Fäladan. Man grävde en enkel grav och stoppade ner dom där. Min mor berättade att hon sett när man begravt tre sjömän som drivit iland. Alla tre hade kommit från samma sjöolycka. Man begravde dom mellan källan och Mölle göre. Det är ungefär nedanför där nu tullare Athos bor. När jag gick i skolan såg jag själv trekantiga stenar och en kulle som visade ut var graven låg. Graven låg nere vid sjömalen, men så långt oppe att man kunde gräva.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Småbrukarhustru Hanna Pettersson,
Uppteckningsår: 1950 Född år 1877 i Vattenmöllan vid Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Jag har själv en gång kommit för något. En gång när jag var liten glött skulle jag gå till Mölle hamn för att se om där hade kommit in någon båt med sill. När jag var på hemvägen var det som om något blåste emot mej. Jag kände hur något kom på mitt ansikte och började klia. Jag skulle också gå till skomak^aren för att hämta ett par skor, men skomakaren tittade stort på mej och sa: ~~Vad~~ är det med dej Hanna. Du får komma hit en annan gång och hämta skorna! Jag gick hem och mor såg medetsamma att det var något med mej. Jag hade fått vita utslag på ansiktet och kroppen. "Vad du ser ut, sa mor, du har råkat ut för älven! Du får gå och lägga dej. Jag ska röka dej!

Hon tog då fram lite älvanär. Det är en växt som växer på marken och liknar den gråa mossan som sitter på stenar. Älvanär är stora som femöringar. På ovansidan är det vitgrått, men på undersidan har det grönröda korta rötter. Det växer ute på Fäladen, jag har själv plockat sådant många gånger. Det skyddar mot när älven är ute och far. Mor tog sen några vanliga glöder på en skyffel och lade älvanäret på dom. Så rökte hon runt om mej ~~tre gånger~~ medan jag stod opp. Ingen fick säga något under tiden. Först tog hon tre gånger åt ena hållet

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Smabrukarhustru Hanna Pettersson
Uppteckningsår: 1950 Född år 1877 i Vattennöllan vid Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

och så tre gånger åt andra hållet. En ring om axlarna, en cm midjan och en om fötterna. Så fick jag lägga mej under lakanet. De vita fläckarna hade spridit sej innan mor hunnit ta fram sakerna. Efter en timma kom hon in till mej och sa att jag åter kunde gå till hamnen i Mölle för där hade kommit in en fiskebåt. Och jag var nu fullt frisk. Skomak^aren undrade sen om jag blivit frisk igen. -

(Fru P. går ut i köket och plockar bland kökshyllorna. Så kommer hon in med en påse, av vars innehåll hon skakar ut lite i handen och visar för upptecknaren. "Här är älvanär", säger hon. Det är ett gråaktigt frasigt ämne, som liknar den grå mögelliknande mossor som förekommer på träd.) -

När man gick ute på Fälåden om kvällarna kunde man ibland se ljus liksom av lyktor, som svängde hit och dit. Oppe vid ~~Gyl~~ Gylleröd såg man det ofta. Ibland var det högt oppe ibland till höger och ibland till vänster. Di gamle kallade det för Bäckamannen eller lyktegobbar. Det berodde nog på att marken var träskaktig. När min mor såg det på nätterna sa hon; "Nu är Bäckamannen ude".

Man kunde skydda sej för ont genom att på midsommarnatten plocka nio olika slags blommor, som man torkade och sedan rökade som skydd mot något ont, som man hade eller skulle kunna råka ut för. -

Landskap: Skåne
Härad: Luggude
Socken: Brunnby
Uppteckningsår: 1950

Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Adress: Mölle
Berättat av: Småbrukarhustru Hanna Pettersson
Född år 1877 i Vattenmöllan vid Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

I mitt lantbruk hade jag flera olika slags vagnar. Kolkistevagnen hade ~~lämmar~~ vid sidorna och i gavlarna. När man såg den bakifrån liknade den en triangel. Vi körde kol i den. Det fanns en modell med ett långt järnrör. Med hjälp av detta kunde man förkorta eller förlänga vagnen. Vid förlängning kunde den användas när vi höstade in. Stenvagnen hade vi när vi körde stora stenar. Den hade en tjock axel på bakhjulen. ~~Rakxx~~ Flaket bestod av två grova sparrar. Dessa kunde läggas ner på marken. Så rullade man på den stora stenen och med hjälp av spett i bakaxeln kunde man sen lyfta upp flaket och sätta fast det. Sen var det bara att köra iväg. Planvagn var den första vagnen di hade i mitt him. Den gjorde far när jag var liten påg. Men det är möjligt att han ändrade om en gammal vagn som hade hade
Redan
innan. När jag var ~~fyrax~~- liten påg började man göra vagnar som di körde folk med. Smen gjorde dom. Först var dom klädda med blått kläde. Sen blev det röd plysch. Di kallades ponnyvagnar. Di hade fjädrar, rymde sex personer med kusken, hade tvärsäte, stoppade, kunde dras av både en eller två hästar. Innan järnvägen kom körde vi folk från Höganäs och hit med dom. Sen när järnvägen kom körde vi turister upp på berget till Fyren och Kullagården. Nästan alla bönder här i trakten hade vagnar att köra folk med. När tåget kom till Höganäs kunde där stå långa rader med vagnar och vänta, ända upp till 50 stycken.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Bru nnby Berättat av: Axel Pettersson, småbrukare
Uppteckningsår: 1950 Född år 1872 i Mölle

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Om tröskning. Förr i tiden hade vi pläjel när vi tröskade. Handtaget på den var av fur, slagträt av ask och de var skarvade ihop med ålskinn, som är oerhört starkt men likväl smidigt.

Den första tröskan vi hade drevs av en hästvandring. ^{Den fanns på gården} ~~Vixkaxkaxkax~~
ett par år innan vi gifte oss. Vi gifte oss 1904. Sen kom ångtröskan strax efter att vi gift oss. Det var Brunnby-tröskan, som ägdes av ett bolag på ~~sex~~ tio delägare. Det kostade 40 kronor som grundpris att hyra den, men jag kommer inte ihåg hur mycket man då fick tröska. Utöver grundpriset fick man betala för hundra kilo. Det blev alltid ^{gick} överpris för oss. Men ett år ~~hixx~~ det under, det var år 1917. Då var det riktig missväxt och vi fick bara 375 kilo vårsäd. Vi hade sått 300 kilo. I kilo säd kosta då en krona. Den bästa skörd vi haft var 86 säckar. Det tog $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ dag att tröska hos oss. Vi hade 22 tunnland innan järnvägen kom, sen blev det bara $15\frac{1}{2}$ tunnland. Det var tolv man vid tröskan. 2 bar halmbalar, 2 bar väck agner, 2 stod på bordet, 2 på golvet, 2 bar väck säckar, en matade, en var maskinist. Alla skulle ha mat. Klockan sju kaffe, kl nio frukost, kl tolv middag med brännvin, kl tre kaffe, och sist kvällsmat. En del av folket följde med tröskan resten fick vi själv anställa och betala.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd.
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Småbrukarhustru Hanna Pettersson, Mölle
Uppteckningsår: 1950 Född år 1877 i Vattenmöllan vid Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

På hösten när jag har bärgat in brukar jag köra tång från stranden i Mölle. Tång är i vissa fall bättre som gössel än naturlig gössel, åtminstone till betor. Tången innehåller en massa kemikalier, som saknas i den naturliga gösseln. Fast naturlig innehåller mera bakterier. Först och främst brukar jag gössla min "specialbit", den bit där jag sätter tidig potatis, med tång. Den är ett tunnland stor och jag lägger dit 36 lass (två hästars). Efter att jag skördat potatis sätter jag grönfoder eller blomkål. Jag brukar omväxla med tång och naturlig gössel för att det inte ska bli ensidigt. Det ena året lägger jag på naturlig, det andra året tång. Men om det inte var för den fina gösseln skulle jag övergå till kreaturslöst jordbruk.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Lantbrukare Hans Pettersson, Mölle
Uppteckningsår: 1950 Född år 1911 i Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Ålfisket i Mölle. I år satte vi ut di första rusorna redan i ~~septem~~ augusti. Vi la därmed beslag på en av de bästa fiskeplatserna för ål, nämligen utanför Ransvik. Den plats man tar i början på ålfisket behåller man hela ålfisket igenom. Vi är tre man i vårt ålfiskelag: jag, kapten Paulus Pålsson, Harry Wellberg. Man måste vara tre för ålfisket är mycket slitsamt. Man måste vara två man när man lyfter på ålrusorna. Den tredje sköter årorna. Till varje ålrusa hör tre kulor och di väger ungefär 25 - 30 kilo stycket. När så dessutom rusan är foll av ål, tång och fisk, så kan det vara svårt nog att få den in i båden.

Vi fiskar ål under tre "mörker". September- oktober och november-mörkerna. Ibland kan där bli ål också under decembermörkret, men det är ovanligt. Fast i fjor fiskade jag för något mer än hundra kronor ål i december. Under mörkerna "rötar" vi varje dag. Under ljusen är det flera dar mellan att vi rötar.

Ålfisket går mer och mer tillbaks i Mölle. Det finns inga ungdomar som vill ägna sig åt det. I år ~~har~~ har det inte varit mer än fyra fiske-lag i farten. Där har varit 25 - 26 ålrusor ute. Vi har haft elva. JohanBerggrens lag har haft sex, Petter Athos och Perzy Molin sex,

Landskap: Skåre Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Anders E. Malmberg, kustuppsyningsman,
fiskeritillsyningsman i Mölle,
Uppteckningsår: 1950 Född år 1879 i Abbekås, bosatt i Mölle sen 1930
talet.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Oscar Brwants lag två. Där är inget lag som kommit upp i 500 kilo ål. Fångsterna stannar vid två - trehundra kilo.

Vi får mer än ål i våra rusor. Torsk har det varit en hel del, men den är svår att sälja. När vi säljer torsk till förbrukare tar vi 60 öre kilot och då vi säljer till återförsäljare tar vi 50 ibland under detta pris. Vi får också krabbtaskor i ålrusorna. Priset på dom är 1:50 kronor för di största och en krona för di minsta. Men vi tycker inte om att få krabbtaskor i ålrusorna. Di kniper sönder maskorna och då smiter ålarna ut.

Förr i tiden kom det ålakvassar till Mölle och köpte opp ålen. Det har inte varit någon ålakvass sen före kriget. När vi säljer till återförsäljare kommer dom och hämtar med bil. Vi säljer bl. a. till Pettersson i Råå. När vi säljer ål delar vi opp den i tre grupper allt efter storlek. Första gruppen består av ålar som väger ^{mer} ~~mindre~~ än 500 gram stycket. Andra gruppen räknas ålar som väger 500 - 150 gram stycket och till den tredje gruppen räknas ålar som väger under 150 gram. Priset rättar sig efter storleken. I år har vi fått i parti 4:10 för den största, 3:25 för mellangruppen och 1:50 för den minsta. När vi

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Anders E. Malmberg, kustuppsyningsman,
fiskeritillsyningsman
Uppteckningsår: 1950 Född år 1879 i Abbekås, inflyt. t. Mölle på
1939-talet.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Oscar Brmants lag två. Där är inget lag som kommit upp i 500 kilo ål. Fångsterna stannar vid två - trehundra kilo.

Vi får mer än ål i våra rusor. Torsk har det varit en hel del, men den är svår att sälja. När vi säljer torsk till förbrukare tar vi 60 öre kilot och då vi säljer till återförsäljare tar vi 50 ibland under detta pris. Vi får också krabbtaskor i ålrusorna. Priset på dom är 1:50 kronor för di största och en krona för di minsta. Men vi tycker inte om att få krabbtaskor i ålrusorna. Di kniper sönder maskorna och då smiter ålarna ut.

Förr i tiden kom det ålakvassar till Mölle och köpte opp ålen. Det har inte varit någon ålakvass sen före kriget. När vi säljer till återförsäljare kommer dom och hämtar med bil. Vi säljer bl. a. till Pettersson i Råå. När vi säljer ål delar vi opp den i tre grupper allt efter storlek. Första gruppen består av ålar som väger ^{mer} ~~mindre~~ än 500 gram stycket. Andra gruppen räknas ålar som väger 500 - 150 gram stycket och till den tredje gruppen räknas ålar som väger under 150 gram. Priset rättar sig efter storleken. I år har vi fått i parti 4:10 för den största, 3:25 för mellangruppen och 1:50 för den minsta. När vi

säljer till förbrukare direkt får vi lite mer. Vi kan också sälja "samta'n" ål. Det betyder att man tar rubb och stubb utan hänsyn till storlek.

Jag binder själv rusorna. Det tar minst tre veckor att binda en ålrusa. Materialet till den går på minst 150 kronor. Jag har åtta jorar (gjordar) på mina rusor och jag tror det är det vanligaste nu för tiden. Där är tre trattar i rusorna. Förr hade di en "ålakyva" i slutet på rusan, där ålen samlades, men kyvorna är nu bortlagda. Bortlagda är också de s. k. "propparna" av trä som man satte i slutet på rusan. Det går lika bra att dra igen med ett tunt rep. Till jorarna brukar jag ta grane i skogen. Jag böjer dom runda genom att pressa ner dom i ett vattenkar. Men det är en halv dags jobb bara att gå i skogen och välja ut dom och kvista av dom. Jag passar på att ta dom när di faller träd. Sen nitas dom med kopparklink.

Man måste ständigt förnya sina ålrusor. Di är inte pålitliga mer än fyra år. När di är fyra år gamla kan di alldeles brista sönder när man lyfter dom och där är fångst i dom. Genom att di står så länge ute i stöten ruttnar dom lättare än andra fiskredskap. Andra

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Anders E. Malmberg, Mölle, fiskeritill-
syningsman,
Uppteckningsår: 1950 Född år 1879 i Abbekås, inflyt. t. Mölle på
1930-talet

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

nät och redskap tas opp efter en natt i sjön och torkas noga. Till sänke till mina ålrusor använder jag flintstenar med hål igenom som surras fast på tälnen. Jag plockar dom på stranden.

Jag har läst något om ålens vandringar, men jag blir inte klok på det. Vetenskapsmännen har för sig att ålarna vandrar till Sargassohavet för att leka. Låt så vara! Men jag kan inte få i min skalle att ålarna blir könsmogna vid så olika ålder. För di måste vara olika gamla eftersom di är så olika stora. Vi får ju ålar som väger ett hekto och vi får ålar som väger ett kilo och däröver. Jag har funderat mycket på de där. Och alla ålarna är likadana. Vi kallar dom "tenålar" eller vandringsålar. Di är vita på buken och blågrå på ryggen. Det finns också "gromål". Den är gulbrun. I mossar kan man fånga gromålar som bara smakar jord. Tar man och lägger dom i en ^{i havet} sump och låter dom ligga där någon vecka så smakar dom likadant som riktiga ålar. (Vandringsål).

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Anders E. Malmberg, kustuppsyningsman
fiskeritillsyningsman,
Uppteckningsår: 1950 Född år 1879 i Abbekås, inflytt. t. Mölle på
1930-talet

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Iakttagelser vid ålfisket i Mölle.

Ålfiskarna är uppdelade i lag om tre och tre. Man tar ut i snipor. Så snart det börjar ljusna på mornen, vid sju-tiden eller något före rör man ut. Och man brukar komma iland mellan klockan åtta och nio. Man tar ut varje morron och "lyfter" på ålrusorna. Då och då skiftar man en rusa. Den nya, torra som man har med sig sättes på samma plats som den som tas iland. Den rusa man tagit iland hänges till tork i "stelgångarna".

Det var inga större ålfångster i nov. 1950. På sin höjd tio - tjugo kilo på båt. Men man fick en del andra fiskar. Torsk var det en hel del. En uppköpare från Mölle köpte dem för 45 - 50 öre kilot. Där var också krabbtaskor. De stora kostade 1:50 de små en krona. När man köper krabbtaskor gäller det att få tag på fyllda. Har man otur kan man få en tom. Di ska vara levande när man stoppar ner dem i grytan. Man även en del flatfisk i ålrusorna och en och annan hummer. Vidare är där små, decimeterstora fiskar, som vi kallar för "~~karr~~ "karpor". Dessa kan inte ätas, men man kastar inte bort dem. De användes som bete på krok (långrev). Är det ont om karpor

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: A W Mölleryd, egna iakttagelser
Uppteckningsår: nov 1950 Född år 1911 i Mölle

använder man dem skurna i bitar, ~~men~~ är det gott om dom så användes de ~~x~~ hela som levande bete. För att de ska hålla sig levande tills de behövs hålles de över i en liten sump.

Ålen hålls också i sumpar, som ligger förankrade ute i hamnen. När man ska ha tag i ålarna använder man gliv (glip).

De flesta ålrusor man ser hänga till tork har åtta gjordar. En och annan av äldre årgång har bara fem gjordar. Raden eller ra'n som man säger är ungefär manshög. När man tar ut för att rykta eller "röta," som man säger, brukar man ha böddenål och garn med sig för att laga mindre hål på rusorna.

Idealvädret under ålfisket är pålandsstorm och mörkt och mullet. D. v. s. västlig eller nordvästlig vind. Är däremot vinden östlig, från land, drives ålarna bort.

Ålarna är seglivade och man dödar dom genom att lägga dom i salt. Saltet tar bort slemmet och sen går det lättare att flå dem.

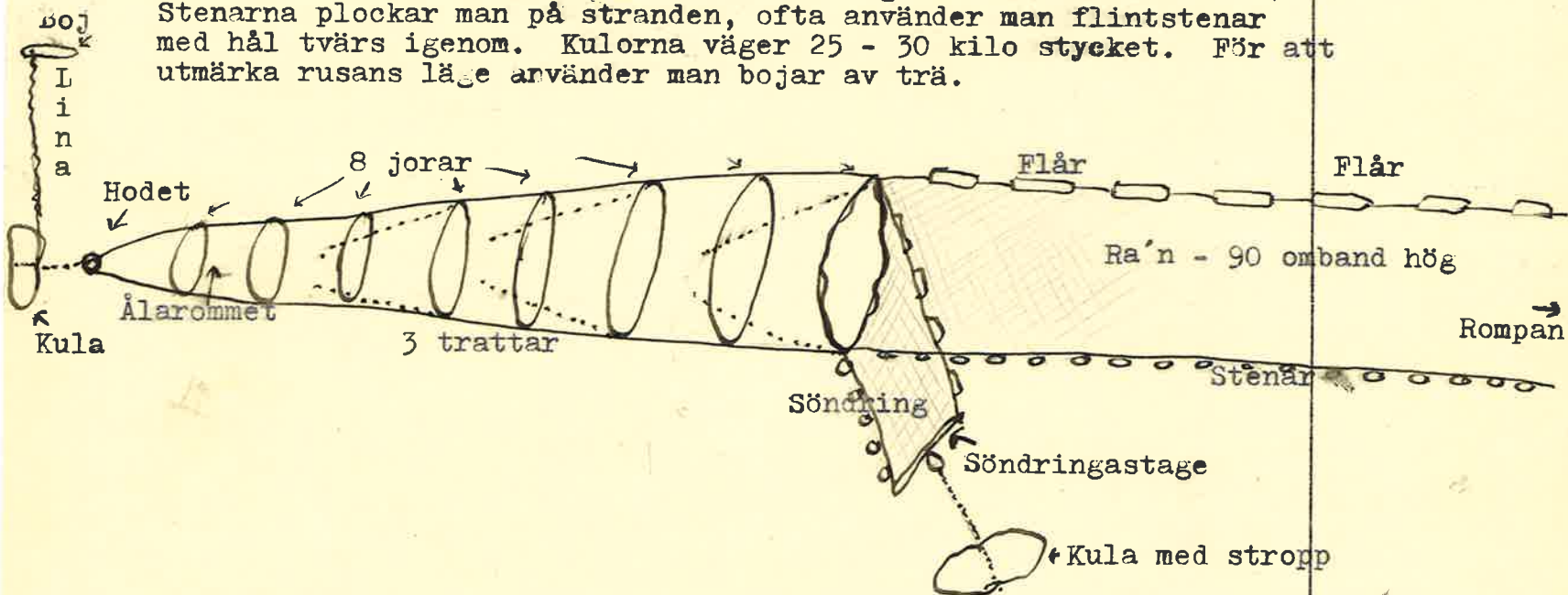
"Söndring" kallas det vanligen 1½ famn ^{raka} långa nätstycke som stoppar upp ålarna och tvingar in dem i själva ålrusan. Söndringen avslutas med "söndringastagen" och vid denna sitter en av de tre "kulorna" fast. Namnet "söndring" kommer sig av att den pekar mot söder då ålrusan är utsatt till fångst.

Landskap: Skåne Uppptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: A. W. Mölleryd, egna iakttagelser,
Upppteckningsår: nov 1950 Född år 1911 i Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Skiss av ålrusa (ålrussja) som är i bruk vid Mölle 1950.

Idén till dem har kommit söderifrån, från Viken eller Domsten. Vanligen binder man dem själv av 12x12 bomullsgarn. Men ofta köper man raden färdig. Jorarna är av grane. Flårna av kork. Stenarna plockar man på stranden, ofta använder man flintstenar med hål tvärs igenom. Kulorna väger 25 - 30 kilo stycket. För att utmärka rusans läge använder man bojar av trä.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Egna iakttagelser
Uppteckningsår: 1950 Född år 1911 i Mölle.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

" "

Vi kallar vandringsålarna för tenålar.

Di är mycket seglivade. Om man släpper en ål på marken så vänder den hoded (huvudet) så att det kommer mot sjön. Den har någon slags instinkt. Häromdan hade vi en rätt stor ål som på något sätt hade kilat ut stjärten genom en springa vid locket på sumpen. En rätta hade sett den och ätit opp så att bara ungefär en tredjedel var kvar. Och denna lilla stompe (stump) simmade omkring som om ingenting hänt.

Jag vet inte vad jag ska tro om vetenskapsmännens åsikt att ålen vandrar ut i Atlanten. Varför är det så olika storlek på ålarna? Blir dom verkligen könsmogna på en gång vid så olika ålder? Det fattar jag inte. Vi får ibland ålar som inte är mer än gott och väl en decimeter stora. Och vi kan samtidigt få ålar på uppåt ett par kilo.

Vi som fiskar brukar under ålfisket ibland ha vars en "mat-rusa". Det är en vanlig ålrusa, vanligen gammal och skröplig. Den som äger den får allt som fångas i den. I fall den går sönder har de andra i laget inte med det att göra. Men de hjälper till att sätta och dra den. Det som fångas i de andra ålrusorna delas lika mellan lagets menn

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Binäringsfiskare Perzy Molin
Uppteckningsår: 1950 Född år 1910 i Mölle

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Ålfisket i Mölle. Jag binder själv mina rusor på vinterkvällarna. Jag har inte tagit tiden på det, för jag binder lite då och då. Om man vill kan man köpa "ra'n" färdig. Se skiss! ^{1.14.} I fjor köpte jag ra'n färdig. Den kostade då 26:50 kronor. Det gällde bara själva bosmen. I år tror jag priserna har stigit igen. Ra'n är 90 omband hög. Det blir ungefär manshög. Stenarna plockar jag vid stranden och surrar dom på.

Vi börjar fiska ål i september. Ålfisket håller på i tre mörker. Under mörkerna rötar (ryktar) vi varje dag. Vanligen blir det ingen ål under "ljusen", men om det blir en storm som ligger på kan det bli också under ljusen.

Jag har åtta jorar på mina ålarusor. Och där är tre trattar. Rummet innanför den sista tratten kallas "ålarummet". Något särskilt namn på de andra rummen har jag inte hört. Ålarummet ligger i "hodet" (huvudet) på rusan. Till rusorna har jag bomullsgarn 12x12. Det brukar man allmänt. Det är tätast maskor i ålarummet. Då ska ju ålarna samlas och om det var för stora maskor skulle dom kila sej ut. Ute på ra'n (raden) kan man ha större maskor, för där ska ålarna ba-

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Binäringsfiskare Perzy Molin,
Uppteckningsår: 1950 Född år 1910 i Mölle, Brunnby socken.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ra passera förbi.

Vid Ransvik är en bra fiskeplats för ål. Det gäller att komma dit och sätta först. Sen får man behålla platsen under hela ålafisket.

Vi får en hel del andra fiskar i våra rusor utom ål. Torsk och krabbtaskor är vanligast. Krabbtaskorna är ett otyg. Di kniper hål i rusorna och så smiter ålarna ut. Men om det är mycket ål i en rusa så får krabban inte chans att bita. Ålarna krälar omkring och krabban får inte sitta ifred. Den blir störd. Ålarna kör runt, runt. Ibland kan krabbtaskorna bita en massa små hål, ibland har den ätit ut ett så stort hål att den kunnat krypa ut och då kan rusan vara alldeles tom när vi kommer ut.

Jorarna är av grane. Det är rätt så lätt att böja dom när di är gröna. Sen nitas dom.

Under första ålamörkret frå vi di minsta ålarna. (September) I oktober och november blir ålarna större. Ibland är ålen försenad. Det är sällan det blir nån ål i december. Men vi tänker låta vars en ålrusa stå ute till fram i december i år. Så får vi se om där blir någonting.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anders W. Mölleryd
Härad: Luggude Adress: Mölle
Socken: Brunnby Berättat av: Binäringsfiskare Jerzy Molin
Uppteckningsår: 1950 Född år 1910 ; Mölle

Ifyll endast ovanstående uppgifter!